

[Hauch.]

ansvarlige Sammenslutninger indenfor Landbruget Gang paa Gang, indtil Regeringen bøjer sig for det. Vi vil ikke være med til her i Landet at skjule den egentlige Værdi af Sterlingen i det lange Løb, og navnlig da ikke med den Begrundelse, som Ministeren her byder, idet han siger: Hvor fører det saa hen, saa ved jeg ikke, hvor vi er henne, hvad skal det hele saa blive til? Det er dog en klar Sag, at man ikke kan fastholde en Politik, som er Udtryk for en Fastsættelse af Sterlingen til en Kurs paa 18,16, dersom det viser sig, at Sterlingens indre Købeværdi er større.

Den højtærede Minister har i Dag givet Udtryk for, at han ikke rigtig forstod, hvad det var, Venstre vilde. Ja, det er meget muligt, at den højtærede Minister ikke forstaaer det; jeg beklager meget, dersom det er Tilfældet. Men jeg føler mig ganske overbevist om, at den højtærede Minister nok skal lære at forstaa det inden ret længe, fordi Kravene om at tage det Slør væk, som i Øjeblikket hænger ned for den egentlige Værdi af Sterlingen, vil blive saa voldsomme, at den Tid forhaabentlig ikke er fjern, da ogsaa Ministeriet paa dette Punkt slaar ind paa en anden Politik end den, det hidtil har gjort sig til Talsmand for.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal ikke forlænge Diskussionen; saa meget mindre skal jeg gøre det, som Venstres ærede Ordfører syntes at være utilfreds med, at jeg overhovedet har svaret ham paa hans meget kraftige Udtalelse om, at den Ordning, vi lever under, og som vi nu skal forny for 2 Maaneder, er umulig; saaledes som det gik, kunde det ikke vedblive at gaa. Det vilde dog vist have været noget ejendommeligt, om jeg som Minister ikke havde givet en Fremstilling af mit Syn paa Sagen, men uden videre havde stukket det ærede Medlems hvasse Ord i Lommen. Jeg skal nu imidlertid ikke føje mange Ord til det, jeg allerede har sagt. Jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at det er hans Opfattelse, at Valutacentralen skal opretholdes. Hans Udtalelse om, at man kan indskrænke Valutacentralens Omraade noget ved at give visse Varegrupper fri, har mindre Betydning, for efterhaanden som Forholdene former sig i ugunstig Retning for os med Hensyn til den Værdi, vi faar hjem for vore Eksportvarer, kan vi ganske simpelt ikke blive ved med at importere det, som vi hidtil har kunnet importere, der bliver saa ikke væsentlig andre Varer at impor-

tere end, de allernødvendigste. Lad det nu være, hvad det være vil — vi faar jo se, hvorledes det vil udvikle sig —, men jeg tager det ærede Medlems Udtalelse om selve Valutacentralen, selve Valutaattesten som et Udtryk for, at den Ordning, der er etableret i saa Henseende, ønsker det ærede Medlem principalt ikke ophævet. Jeg tror, det er nyttigt at faa dette fastslaaet overfor Offentligheden, thi der er mange Mennesker, som tror, at naar man faar en fri Valutanotering, en fri Valutahandel, ophører ogsaa Importreguleringen; men det er altsaa ikke Venstres Mening, saa vidt jeg kan forstaa, at Importreguleringen skal ophøre. Det er da altid godt, at man kan faa det fastslaaet.

Saa siger det ærede Medlem, at det er Regeringens hele økonomiske Politik, der gør det umuligt at følge Sterling. Ja, det har længe staaet mig klart, at der er et Modsætningsforhold mellem, hvorledes Regeringen fører sin Politik, og hvorledes den efter Venstres Opfattelse skulde have ført den. Det kan jo imidlertid ikke nytte, at vi giver os til at drøfte dette vidtløftigt.

Det er altsaa i Virkeligheden et helt andet Formaal end i og for sig at skaffe Landbruget en bedre Betaling for Sterling, der ligger til Grund for det Krav, det ærede Medlem stiller. Nu siger det ærede Medlem, at da Sterling er en Papirvaluta, er det umuligt at følge Sterlingkursen — det sagde det ærede Medlem udtrykkeligt. Nej, det er ikke umuligt, det har vist sig meget muligt for os at følge Sterlingkursen; men hvis det var umuligt, var Kravet om at følge Sterlingkursen ogsaa umuligt at opfylde, og det er fremsat af Venstre Gang paa Gang. Jeg erindrer saaledes meget tydeligt, at da vi i de første Uger, efter at England var gaaet bort fra Guldpariteten, ikke uden videre fulgte Sterling, blev der rettet meget stærke Bebrejdelser mod Regeringen. Man krævede, at vi uden videre skulde følge Sterlingkursen. Men efter at vi nu i lang Tid slavisk har fulgt Sterlingkursen netop for at tilfredsstille Landbrugets Krav, kommer man og siger: Nu vil vi have en helt anden Kurs, vi vil have en fri Kurs, vi vil have fri Valutahandel. Jeg forstaaer ogsaa meget godt, hvad det er, man vil. Man vil ind i en Inflation. (*Schovelin*: Bort fra en Deflation, det er noget helt andet.) Man vil ind i en helt anden Valutapolitik end den, der hidtil har været fulgt, men gaar man bort fra at holde Kronekursen oppe ved Siden af Sterlingkursen, vil Følgen uvægerlig før eller senere blive, at Kreditindskrænkningen maa tages i Anvendelse